

Diakonia.sk

Časopis Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku

03-04/ december 2014/ Ročník IX.

Ne/osamelý čas

„Bez rodiny sa človek trasie od zimy v nekonečnom vesmíre.“

André Maurois

Žijeme v neistom svete. Každý deň máme obavy o niekoho, alebo o niečo. Bojíme sa o naše zdravie v tomto svete plnom stresu a baktérií. Bojíme sa, že stratíme prácu na dnešnom neistom trhu práce. Bojíme sa o svoje deti a partnerské vzťahy v tomto nemorálnom svete. Niektorí z nás sa dokonca boja ďalšieho dňa kvôli finančným a sociálnym problémom.

A každý z nás hľadá nejakú ISTOTU v tomto neistom svete. Ale kde ju nájdeme? Asi väčšina z vás bude so mnou súhlasiť, že vo viere v Boha a v rodine. To sú dva piliere istoty, o ktoré sa môžeme oprieť. Veď, ak sa na nás valia problémy, starosti a bolesti, oporu hľadáme v našom Pánovi a v našich rodinách. Modlíme sa k Najvyššiemu a prosíme Ho o silu a oporu. Aj v našich rodinách hľadáme pomoc v ťažkých chvíľach. Viera a rodina sú balzomom na naše boľavé duše a srdcia. A práve v súčasnosti si čoraz viac uvedomujeme neoceniteľnú úlohu rodiny v spoločnosti. Človek bez rodiny je vystavený osamelosti, v ktorej zápasí so studeným svetom. Rodina vytvára nenahraditeľný priestor pre výchovu a vzdelávanie našich detí. Jej význam si preto treba pripomínať vždy a všade.

Aj Evanjelická diakonia si uvedomuje poslanie rodiny a v rámci svojej činnosti sa zameriava na budovanie profesionálnych rodín. V dvojčísle 1 – 2/2014 sme predstavili SED Banská Bystrica Domov detí a jednotlivé profesionálne rodiny. V tomto čísle pokračujeme v predstavovaní Stredísk Evanjelickej diakonie, v ktorých sa zameriavame na deti a mladých.

V čísle sa dočítate o aktivitách, ktorých sa Evanjelická diakonia zúčastnila alebo ich podporila. Nezabudli sme ani na príspevky zo života stredísk ED.

Veríme, že obsah časopisu vám spríjemní chvíle v tomto zimnom a dúfame, že neosamelom čase.

Jana Gasperová

Referát Public relations a Fundraising ÚED

Obsah

Ne/osamelý čas	2
Tento rok bol pre Slovensko aj celú Európu rokom významných zmien a výročí	3
Prinášať svetlo tam, kde chýba	4
Kto činí vôľu Božiu, ten mi je bratom aj sestrou aj matkou	8
AKTIVITY EVANJELICKEJ DIAKONIE	
Ukazujeme správnu cestu mladým	9
Medzinárodná konferencia Social Care Networking ...	11
Veľtrh sociálnych aktivít 2014	11
Nové bývanie pre ľudí s mentálnym znevýhodnením ..	12
Nemecká kancelárka čestnou doktorkou Univerzity Komenského	13
Teologická konferencia ECAV 2014	13
16. ročník Hodiny deťom	14
Byť sýty nestačí	15
ZO ŽIVOTA STREDÍSK ED	
Víkendový pobyt profesionálnych rodín	16
Predvianočná nálada	16
Plnohodnotný život	17
Pamiatka zosnulých alebo tradície, ktoré sú hlboko zakorenené	18
Október - mesiac úcty k starším	18
Požehnaná a radostná staroba	19
Ďakujem pre našich najstarších	20
Seniori a mladá generácia	20
Benefičný Koncert Spoločnosti DELUVIS	21
Pavel Krížo sa dožil stých narodenín	22
Krásna jeseň života	22

Tento rok bol pre Slovensko aj celú Európu rokom významných zmien a výročí

Dušan Chrenek

Nedávno sme si pripomenuli 25. výročie Nežnej revolúcie. Cesta Slovenska do srdca vyspelej Európy sa začala práve vtedy, v novembri 1989. Slovensko môže byť právom hrdé na to čo odvtedy dokázalo. Je dôležité pripomenúť si to, čo sa nám podarilo a čo sme dosiahli.

Jeden z najvýznamnejších úspechov samostatného Slovenska sme si pripomenuli 1. mája, kedy krajina oslávila desiate výročie svojho vstupu do Európskej únie. Bola to skvelá príležitosť zamyslieť sa a zhodnotiť či táto historická udalosť splnila naše očakávania.

Dovolím si tvrdiť, že príbeh Slovenska je úspešný, malá krajina s kolabujúcou ekonomikou a politickými problémami sa postupne prepracovala až do najužšieho jadra európskej integrácie – patríme do eurozóny, v rámci Schengenského priestoru sa aj slovenskí občania môžu voľne pohybovať. Môžeme byť pyšní aj na to, že sedíme bok po boku za jedným stolom s vyspelými krajinami a máme tak možnosť ovplyvňovať dianie nielen v Európe, ale aj vo svete.

Členstvo v EÚ nám prinieslo viac slobody. Máme právo voľne cestovať, študovať, pracovať i podnikáť na celom území Únie. Už nás v Európe nedelia hranice, ale spájajú spoločné hodnoty, záujmy a priateľstvá.

To, že patríme do spoločnej európskej rodiny prináša na mnohých úrovniach pozitíva všetkým slovenským občanom. EÚ pomáha mladým ľuďom získať pracovné skúsenosti. Prostredníctvom programu na podporu mobility Erasmus Plus študujú alebo pracujú v zahraničí tisíce mladých Slovákov, ktorí tak získajú cenné životné a profesionálne skúsenosti. Podporujeme aj celoživotné vzdelávanie, ktoré umožní staršej generácii dlhšie viesť aktívny a naplnený život. Seniori môžu poberať svoj dôchodok aj z tých krajín EÚ, kde pracovali iba nejaký čas. Samozrejmosťou je aj možnosť využívať právo na zdravotnú starostlivosť v ktorejkoľvek členskej krajine.

To je iba niekoľko príkladov výhod, ku ktorým sa nám pred desiatimi rokmi otvorili dvere. Samozrejme nesmieme zabudnúť ani na obrovskú finančnú podporu z fondov EÚ, vďaka ktorým na Slovensku nájdete pestrú mozaiku projektov podporených práve z týchto prostriedkov, či už sú to diaľnice, nové vlaky alebo zrekonštruované domovy dôchodcov, námestia a školy.

Európska únia investuje významné prostriedky do podpory vedy a nových liečiv. Len do výskumu ochorení mozgu Únia investovala 2 miliardy eur, na boj proti rastúcej odolnosti voči antibiotikám smeruje ďalších 800 miliónov eur. Tieto investície dávajú nádej pre milióny pacientov. Vďaka európskym prostriedkom sa na Slovensku mohlo zrekonštruovať 56 nemocníc a zaobstarať najmodernejšie diagnostické a terapeutické zariadenia. Európska komisia pripravila dôležité návrhy na odbúranie administratívnych prekážok medzi členskými krajinami, čo zjednoduší proces schvaľovania nových liečiv a umožní, aby sa pacienti dostali rýchlejšie k liekom, ktoré potrebujú.

Nemôžeme však očakávať, že Únia za nás vyrieši všetky naše pálčivé národné problémy ako sú nezamestnanosť, kvalita zdravotníctva, dôchodky alebo fungovanie súdництва. Podáva nám však pomocnú ruku. Pretože solidarita je jedným z hlavných pilierov európskeho spoločenstva. Bez solidarity, vzájomného rešpektu a porozumenia by spolupráca 28 členských krajín nebola možná. Základný princíp tohto spoložitia najlepšie vystihuje motto: „Zjednotení v rozmanitosti“. V Európe sa nám podarilo dosiahnuť to, o čo sa snaží mnoho národov na svete, a to že aj napriek mnohokrát veľkým rozdielom sa dokážeme nakoniec v mieri dohodnúť na výsledku, ktorý priniesie výhody 510 miliónom občanov Európskej únie.

Želám Vám milí čitatelia, aby aj váš život bol naplnený porozumením, vzájomným rešpektom a prejavmi solidarity. Prajem Vám krásne a pokojné vianočné sviatky a nový rok plný zdravia, šťastia a hojnosti.

Dušan Chrenek
vedúci Zastúpenia Európskej komisie na Slovensku

Profil

Dušan Chrenek pôsobí vo funkcii vedúceho Zastúpenia Európskej komisie na Slovensku od januára 2012. Na svojej pozícii zohráva dôležitú úlohu v komunikácii s občanmi a médiami a pri posilňovaní vzťahov medzi Európskou komisiou a slovenskými orgánmi a inými zainteresovanými stranami.

V Európskej komisii pracuje od roku 2007, kde sa pred návratom na Slovensko venoval vzťahom s kandidátskymi krajinami, vrátane prístupových rokovaní s Chorvátskom.

V rokoch 2004 – 2006 pracoval u vysokého predstaviteľa pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ Javiera Solanu. V tejto pozícii mal na starosti prípravu vojenskej operácie EÚ v Bosne a Hercegovine a následne vzťahy s Latinskou Amerikou.

Pred vstupom Slovenska do EÚ pôsobil na Ministerstve zahraničných vecí Slovenskej republiky okrem iného ako zástupca riaditeľa odboru analýz a plánovania a zástupca veľvyslanca na slovenskom veľvyslanectve v Madride.

Cenné skúsenosti získal najmä v období pred vstupom Slovenska do EÚ ako riaditeľ kancelárie hlavného vyjednávača s EÚ. Podieľal sa na kľúčových rokovaníach o podmienkach nášho členstva v Únii a ako člen negociačného tímu prispel k tomu, že Slovensko úspešne dobehlo ostatných kandidátov. Študoval diplomáciu na Oxfordskej univerzite a Diplomatickej škole v Madride. Absolvoval štúdium medzinárodných vzťahov na Univerzite Komenského v Bratislave a elektrotechniky na Slovenskej technickej univerzite.

Hovorí niekoľkými jazykmi, vo voľnom čase rád cestuje, hrá tenis a spoznáva špeciality slovenskej a medzinárodnej kuchyne.

Prinášať svetlo tam, kde chýba

Ak vám niekto položí otázku, čo je vo vašom živote najdôležitejšie, na ktorom mieste spomeniete rodinu? Tento rok si pripomíname 20. výročie Medzinárodného roku rodiny, ale jej dôležitosť by sme mali mať na pamäti stále. Výchova detí je krásna, ale aj náročná úloha, najmä vtedy, ak sa nám narodia deti so zdravotným postihnutím.

To, aká dôležitá je rodina a zdravie jej členov, si často uvedomíme, až keď ho stratíme. Na Slovensku funguje viacero diakonických stredísk, ktorých cieľom je pomôcť ľuďom bez rodiny, matkám, ktoré si zo strachu o svoje zamestnanie musia skrátiť materskú dovolenku, ale aj rodičom, ktorí vychovávajú deti so zdravotným postihnutím. Ak sa musíme popasovať s podobnými úlohami, majme na pamäti, že nie sme jediní. Máme sa na koho obrátiť o pomoc. Na nasledujúcich stranách vám predstavíme štyri strediská Diakonie, ktoré chcú ukázať, že každý z nás si zaslúži šancu na lepší život.

Jasličky rodinného typu

Mnoho matiek pri pojme materská dovolenka iba krúti hlavou. Výchovu detí so svojimi radosťami aj starosťami je totiž možné nazvať akokoľvek, len nie dovolenkou. Existuje mnoho odborných štúdií o tom, nakoľko je dôležitá správna výchova detí v prvých troch rokoch ich života. Pravdou

Rodinný typ jasličiek

je však aj to, že matky s malými deťmi sú mnohokrát nútené kvôli finančnej situácii rodiny vrátiť sa do práce ešte pred ukončením materskej dovolenky. Ak v takomto prípade nie sú „poruke“ starí rodičia, jedinou možnosťou sú jasle.

Detské opatrovateľské centrum v Púchove funguje od roku 2005. „Naše možnosti nepokrývajú reálnu potrebu. Naša kapacita je 10 detí, a vždy sme plne obsadení. Je to málo, ale nechceme upustiť od rodinného typu jasličiek, od napĺňania individuálnych potrieb detí a preto neplánujeme rozširovať kapacitu,“ prezrádza

Elena Behrová, správkyňa centra. Jasličky sú zriadené v zrekonštruovanej časti zborového domu. Režim detí je každý deň iný: pondelky sú zamerané na hudbu, utorky na výtvarnú výchovu, stredy na biblické príbehy s farárkou, vo štvrtok sa venujú telesnej výchove a v piatok cibreniu výslovnosti a logického myslenia.

Vedúca centra prezrádza, že spomedzi ich aktivít počas roka je najobľúbenejší novoročný benefičný koncert, deň diakonie, a Mikulášske resp. vianočné posedenie. O tom, že jasle v Púchove sú úspešné, svedčí aj to, že sa hlásia aj rodičia z okolitých miest. „Vždy nám povedia, že počuli od známeho, ako bolo dieťaťu u nás dobre a to poteší,“ hovorí Elena Behrová, ktorá sa pôvodne chcela venovať chorým a seniorom, ale nakoniec je rada, že začali s touto službou. „V podstate je to pomoc celej rodine a ja mám z toho dobrý pocit. A v budúcom roku by sme už mali osláviť pekné jubileum 10 rokov fungovania,“ dodáva.

Šanca pre hluchoslepé deti

Hluchoslepí ľudia sa musia popasovať s kombinovaným sluchovým aj zrakovým postihnutím. V Európskej únii dnes žije minimálne 150-tisíc hluchoslepých ľudí. Na Slovensku však evidujeme

jedinú školu, ktorá sa zaoberá výchovou takýchto detí. Je ňou Evanjelickej spojenej školy internátnej v Červenici. Už aj táto jedna škola je však výrazným posunom, v porovnaní s minulosťou. Nebolo tomu totiž tak dávno, keď panoval názor, podľa ktorého hluchoslepé deti nie je možné vzdelávať. Čakal ich dvojaký osud: buď ostali v rodine, alebo ich umiestnili v ústave pre mentálne postihnutých. Podľa Miloša Kollára, riaditeľa školy v Červenici potrebujú deti s vrodeným postihnutím špeciálnu starostlivosť už od narodenia. „Pri získaných poruchách záleží na individuálnom postihnutí. Naša škola poskytuje starostlivosť

Konštrukčná hra so stavebnicou

už od 3 rokov, čo realizujeme v našej špeciálnej materskej škole internátnej.“

Evanjelickej spojenej škole v Červenici ponúka možnosť vzdelania v materskej, základnej a trojročnej praktickej škole. Dôležitý je individuálny prístup k deťom, vzhľadom na individualitu osobnosti a jej postihnutia. „Vzdelávanie sa snažíme obohatiť aj odborníkmi vedenými terapiami ako hipoterapia, canisterapia, muzikoterapia, arteterapia, alebo fyzioterapia,“ dodáva Miloš Kollár.

Evanjelickej praktickej škole ponúka v súčasnosti možnosť štúdia na troch odboroch: príprava jedál a výživa, záhradnícke práce a stavebné práce. „Cieľom praktickej školy je poskytnúť klientom možnosť fyzicky a psychicky dospieť tak, aby mohli čo najsamostatnejšie žiť v domácom prostredí alebo v chránenom bývaní a pracovať v chránenom pracovisku,“ vysvetľuje riaditeľ.

Deň detí na ranči v Zámotove

Vedúci školy prezradil, že sa u nich pravidelne organizuje Mikulášsky večierok, Vianočné posedenie, Deň detí, Karneval, aj oslavy narodenín.

„V škole sa snažíme neustále obohacovať edukačný proces novými terapiami a aktivitami. Pred dvoma rokmi sa nám úspešne podarilo zriadiť terapeutickú snoezelen miestnosť, ktorá sa teší veľkej obľube našich žiakov. V minulom roku bolo vybudované edukačno-relaxačné ihrisko, ktoré obsahuje chodníky pre nevidiacich, či neurostimulačný chodník. V tomto školskom roku sme zas absolvovali týždenný rekondično-rehabilitačný pobyt vo Vysokých Tatrách, zameraný najmä na vodoliečbu,“ dodáva.

Na škole pôsobia v súčasnosti štyri učiteľky s vyštudovaným odborom hluchoslepota. Ostatní vyučujúci majú ukončené vysokoškolské vzdelanie v odbore špeciálna pedagogika. Práca s hluchoslepými deťmi je síce náročná, ale stojí za to, dodáva riaditeľ školy, Miloš Kollár.

Výlet v ZOO

„Práca s týmito deťmi mi dáva vnútorný pokoj, je to silná spätná väzba, keď Vás deti vnímajú a tešia sa na Vašu prítomnosť. A pocit, že pomáhame tým najzraniteľnejším, nám dáva pocit upokojenia.“

Chuť robiť tábory ostala rovnaká

Stredisko Evanjelickej diakonie SVETLO bolo vôbec prvým diakonickým zariadením na pôde evanjelickej cirkvi na Slovensku po roku 1989. „Poslaním centra bolo poskytnúť možnosť deťom zo sociálne slabých rodín a deťom zdravotne postihnutým zúčastniť sa zdravotno-biblických táborov. Cieľom bolo aj rúcať bariéry medzi deťmi s dobrým sociálnym záujmom a deťmi situovanými v horších sociálnych pomeroch,“ vysvetľuje vedúci centra Radoslav Grega. SED SVETLO spolupracuje predovšetkým so školou pre hluchoslepé deti v Červenici, ako aj s detskými domovmi v Nižnej a Vyšnej Kamenici. Stredisko sa však okrem toho venuje aj opatrovaniu starých a chorých ľudí.

Tábor sa organizuje každý rok v areáli Strediska Evanjelickej diakonie SVETLO v Červenici, kde sídli aj škola pre hluchoslepé deti. Je určený deťom vo veku 5-12 rokov. Vítané sú aj deti zo sociálne slabých rodín, ktorým sa odpúšťa poplatok za pobyt. V posledných rokoch sa počet detí v táboroch ustálil na 50. Riaditeľ ale prezrádza, že ich najpočetnejší tábor mal až 110 návštevníkov. „Myšlienka táborov zostala rovnaká. Má duchovno-diakonický rozmer. A rovnakou zostala aj chuť pripraviť tábor.“ Prvé tábory boli organizované na rôznych

miestach a boli financované z rôznych zdrojov cez na to určené projekty, milodary, či vlastné poplatky. „Posledné roky sa však sústreďujeme na vlastné zariadenie, čím náklady na realizáciu tábora klesajú. Výraznou pomocou pre realizáciu tábora sú aj získané prostriedky z dvoch percent z daní venovaných pre toto stredisko,“ vysvetľuje Radoslav Grega. Riaditeľ dodáva, že rodičia zúčastnených detí sú si vždy vedomí, že ide o biblický tábor. To znamená, že je na ňom tlmočená zvesť o Pánu Bohu, o človeku a o tom, ako môžeme spoznať cestu, ktorou nás chce životom viesť Pán Boh.

Tábory prinášajú radosť

Detské tábory strediska SVETLO sú vhodnou možnosťou aj pre tých ľudí, ktorí chcú nezištne pomáhať, napríklad formou dobrovoľníctva. „Tvorbe tábora predchádza príprava a porady realizačného tímu. Pokiaľ sa chce dobrovoľník zúčastniť tábora a je pre nás neznámy, tiež je vítaný, najprv skôr ako pozorovateľ, ale postupne, ak zapadne do kolektívu spolupracovníkov, tak mu budú zverené úlohy,“ hovorí riaditeľ strediska. SVETLO sa okrem táborov zapája aj do rôznych iných činností na pôde cirkevnej i spoločenskej, napríklad do tvorivých dielní pre deti a mládež pri stretnutiach misijných dní. „Je našou túžbou, aby svetlo bolo prinesené tam, kde chýba,“ dodáva na záver Radoslav Grega.

Dočasný domov pre mladých mužov

O pozitívach a negatívach detských domovov sa toho už popísalo veľa, ale to azda nikto nespochybňuje, že bez nich by bol život nechcených detí oveľa ťažší. Na koľko sa však dokážu deti v domo-

voch pripraviť na život? Čo ich čaká, ak sa za nimi zavrú brány detského domova? Nie každý sa dokáže postaviť na vlastné nohy a títo mladí ľudia ľahšie prepadnú alkoholu, drogám, mnohokrát sa z nich stanú bezdomovci. Stredisko evanjelickej diakonie Dom na polceste vo Veľkom Slavkove funguje od roku 2000. Je určený mladým dospelým mužom - sirotám, polosirotám, ktoré po skončení pobytu v detskom domove nemajú kam ísť, ale aj ľuďom z ulice po liečení rôznych závislostí, alebo po odchode z väzníc. Život v centre nám približuje riaditeľ strediska Stanislav Gurka: „Ponúkame komplexný program integrácie do normálneho života pomocou kvalitnej sociálnej, telesnej a duchovnej starostlivosti.“ Cieľom je naučiť ich zodpovednosti samých za seba, že sa musia o seba postarať a nájsť si zamestnanie. Pracovné návyky je však možné získať jedine skúsenosťou. Pre tieto účely preto stredisko zriadilo stavebnú a montážnu firmu na výrobu chladiacich boxov. Ale pracuje sa aj v lese, na medzinárodnom golfovom stredisku vo Veľkej Lomnici a pred rokom založili aj poľnohospodársku farmu pre chov dobytka a oviec. „Popri tom sa snažíme starať sa o chlapcov aj duchovne, pretože táto starostlivosť im lieči mnohé psychické rany z detstva a posúva ich v osobnostnom raste,“ dodáva riaditeľ.

Kolektív pracovníkov a priateľov v SED Veľký Slavkov

Stanislav Gurka prezrádza, že táto práca je náročná. Mladí ľudia, ktorí nevyrastali v normálnej rodine a nepoznajú rodičovskú lásku, ju nevedia

ani prijať a sú chudobní na emócie. Chýba im základná životná motivácia niečo dosiahnuť, byť úspešní. Nakoľko im v tom vie pomôcť Dom na polceste vo Veľkom Slavkove? „Naša úspešnosť je okolo 40 percent. To je počet chlapcov, ktorí dokážu po odchode z nášho strediska jestvovať sami, alebo s miernou asistenciou pracovníkov nášho zariadenia,“ dodáva riaditeľ, podľa ktorého v dôsledku negatívnych životných skúseností týchto mladých ľudí len časť z nich túži založiť si vlastné rodiny. Pobyt v stredisku sa im snažia oživiť aj rôznymi kultúrnymi a športovými akciami. Najviac ich však podľa riaditeľa naplňa ich kvalitne vykonaná práca a následná pochvala za to. „Zažiť túto atmosféru, kde sa cítia prijatí a užitoční je pre mňa veľmi krásne a neopakovateľné.“

Mladí ľudia, ktorí nepoznajú rodičovskú lásku, ju vedľa len ťažko prijať

Chlapcov z Domu na polceste naplňa najmä kvalitne vykonaná práca

Bližia sa vianočné sviatky. Obdobie, ktoré je pre väčšinu z nás tým najkrajším v roku. Keďže sa však tento sviatok spája prevažne s rodinou, ľudia bez rodiny, deti v detských domoch, starí a chorí ľudia ho prežívajú o to ťažšie. Bohato prestretý štedrovečerný stôl a láskavú rodinu okolo nás berieme ako samozrejmosť. Avšak tomu nie je tak. Nie každý má to šťastie, že má rodičov, príbuzných, ľudí, na ktorých sa môže spoľahnúť v ťažkej životnej situácii. Ak počas Vianoc budeme v modlitbách ďakovať za všetko, čo máme, spomeňme si aj na deti a mladých ľudí z diakonických centier a majme na pamäti, že každý z nás im vie pomôcť. Či už formou dobrovoľníctva, alebo finančnej pomoci. Nezištne pomáhať iným totiž robí lepšími ľuďmi aj nás samých.

Ivett Radi
redaktorka RTVS - Rádia Patria

Kto činí vôľu Božiu, ten mi je bratom aj sestrou aj matkou ...

Zástup, ktorý sedel okolo Neho, Mu povedal: Ajhľa, Tvoja matka a bratia i sestry sú vonku a hľadajú Ťa. A On im odpovedal: Kto je moja matka a moji bratia? A poobzerajúc sa po tých, čo sedeli okolo neho, povedal: Ajhľa, moja matka a moji bratia! Lebo kto činí vôľu Božiu, ten mi je bratom aj sestrou aj matkou.“ (Mk 3, 32–35).

Rodina sa všeobecne definuje ako skupina ľudí spojená putami pokrvného príbuzenstva alebo právnymi zväzkami. Podľa Biblie je rodina Božia ustanovizeň. Jej základy boli položené Božím príkazom: „Plodte sa a množte a naplňte zem.“ Dôležitou úlohou rodiny je práve výchova detí, ktorú v starovekom Izraeli zabezpečoval najmä otec ako hlava rodiny (por. 5M 6, 6–7), ale popri ňom aj matka (por. Pr 1, 8). Podľa Biblie sú deti Božím darom a Božím požehnaním (por. Ž 128, 3–4). Je to prejav Božej milosti, ak rodičia môžu mať deti. Ani bezdetní manželia však nemusia zostať bez detí, pretože môžu vychovávať nechcené a opustené deti. Osvojenie si detí z detských domov a systém náhradných rodín je konkrétnou príležitosťou na prejav kresťanskej lásky, a to nielen pre bezdetných manželov, ale aj pre tých, ktorým Pán Boh vlastné deti už požehnal.

Rodina, ak je funkčná a harmonická, vytvára pre jej členov domov. Domov ako pocit istoty, bezpečia, lásky, dôvery a pochopenia je dôležitý najmä pre deti, lebo ich ďalej ovplyvňuje pri vytváraní vzťahov mimo rodiny. Rodina je skutočným domovom, ak sa do nej jej členovia radi vracajú. Na stene niektorých kresťanských príbytkov visia slová požehnaní: „Kde je viera, tam je láska, kde je láska, tam je pokoj, kde je pokoj, tam je požehnanie, kde je požehnanie, tam je Boh, kde je Boh, tam je všetko.“ Božia prítomnosť v rodine je predpokladom funkčnosti rodiny a tiež zárukou, že rodina je ozajstným domovom.

Rodina je obvykle prvým miestom, kde deti počujú pravdy evanjelia. Zásada všeobecného kňazstva pokrstených veriacich sa môže a má uplatňovať práve v rodine. Otec, matka, deti a vlastne všetci členovia rodiny, boli pri krste svätom povolani Pánom Bohom svedčiť o Ježišovi Kristovi, modliť sa za seba a vieru v Pána Boha dosvedčovať

vzájomnou službou obetavej lásky. V tomto zmysle je rodina svätynou Božej lásky a domácou cirkvou. Medzi cirkevným zborom a rodinami v cirkevnom zbore má byť, prirodzene, úzke prepojenie a spolupráca. Účasť rodiny na živote cirkevného zboru v zásade prebieha v dvoch smeroch: Dnu – dovnútra rodiny, keď jej členovia prostredníctvom domácich pobožností – skrze Božie slovo a modlitby sa posväcujú, nažívajú medzi sebou v láske, a tak svedčia o viere v Pána Boha. V tomto ohľade si pripomeňme nášho reformátora, ktorý vychovával deti „v kázni a napomínaní Pánovom“ (Ef 6, 4) aj prostredníctvom domácich pobožností, na ktorých čítal a vykladal Písmo a spievali nábožné piesne. Za účelom domácich pobožností v rodinách Luther napísal tiež katechizmus. Účasť rodiny na živote cirkvi prebieha aj smerom von z rodiny, čo prakticky znamená, že rodiny sa môžu zúčastňovať na dobrodeniach cirkvi a rôznych aktivitách. Ide predovšetkým o služby Božie, ktorých priebeh má zohľadňovať potreby všetkých vekových kategórií; takisto prislúženie sviatosti svätého krstu by sa malo diať, ak nejestvuje vážna prekážka, na službách Božích. Cirkevné zbory dnes ponúkajú pestrú paletu aktivít pre rodiny – pre rôzne vekové kategórie a rôzne cieľové skupiny od stretnutia mamičiek s malými deťmi, cez stretnutia detí na besiedke, dorastu, mládeže, žien, mužov, manželov až po zborové dni, na ktorých sa stretajú a navzájom povzbudzujú celé rodiny. Všetky tieto a ďalšie pestré aktivity cirkevných zborov majú viesť členov cirkvi k radostnému povedomiu, že v Kristovi sme všetci jednou veľkou Božou rodinou, pretože od chvíle, ako sme boli pokrstení, sme súčasťou duchovnej rodiny cirkvi. Preto sa v cirkvi aj oslovujeme ako súrodenci – ako bratia a sestry, lebo vierou v Pána Ježiša sme sa stali Božími deťmi, o ktorých platí, že, „keby ma aj otec a matka moja opustili, Hospodin sa ma zaujme (Ž 27, 10). Rodinný charakter cirkvi, ktorú, žiaľ, mnohí dnes vnímajú skôr ako inštitúciu, ukazuje aj život prvej cirkvi, keď sa bohoslužobné zhromaždenia konali po domoch a dávali sa hromadne krstiť celé rodiny – napr. dom Kornelia (Sk 10), Lýdie (Sk 16), Štefanova domácnosť v Korinte (1K 1, 16) a iné.

S príchodom Pána Ježiša došlo k novému usporiadaniu pomerov v ľudskej spoločnosti. Viera v Pána Ježiša – to je duchovné puto, ktoré vytvára nové vzťahy a tieto sú dokonca nadradené nad pokrvné zväzky. Nie telo a krv – nie pôvod sú rozhodujúcimi, ale poslušnosť nebeskému Otcovi, t. j. poslušnosť viery, ktorej ovocím je láska. Nie pocit nadradenosti pre svoj pôvod, ale láskavé prijímanie sa navzájom, obetavá služba a pomoc i rovnosť medzi ľuďmi. Ak sme sa vierou už stali súčasťou duchovnej rodiny cirkvi, aj dosvedčujme poslušnosť Pánu Bohu. Ako kresťania nažívajme medzi sebou v láske, praktickými činmi preukazujme lásku opusteným a bezbranným – a medzi nimi aj opusteným deťom a tiež pozývajme do duchovnej rodiny tých, čo ešte stále stoja vonku, mimo cirkvi – a možno sú to naši príbuzní –, aby celý svet sa zjednocoval v Kristovej láske a stával jednou veľkou Božou rodinou.

Sidonia Horňanová
ev.a.v. farárka CZ ECAV Modra – Kráľová

Aktivity Evanjelickej diakonie

Ukazujeme správnu cestu mladým

*Ľudia zapálení pre vieru v Pána Ježiša Krista...
Ľudia, ktorí túžia byť zapojení do služby pre mladých...
Ľudia, ktorí sú inšpirovaní Duchom Svätým a inšpirujú...
Ľudia, ktorí...*

...môžete si sami doplniť, ako poznáte

SPOLOČENSTVO EVANJELICKEJ MLÁDEŽE

Spoločenstvo evanjelickej mládeže (ďalej SEM) je celoslovenské kresťanské mládežnícke občianske združenie, ktorého cieľom je viesť mladých ľudí k poznaniu Boha, porozumeniu Jeho právd, k osobnému rozhodnutiu pre každodenný život

s Ním v dôvere a odovzdanosti a k zapojeniu sa do života miestneho cirkevného zboru.

Za rozhovor ďakujeme predsedovi SEM-u Vladimírovi Maťašovi, ktorého sme sa opýtali na pohľad do „SEM-áckej“ minulosti, prítomnosti i budúcnosti:

1. Od vzniku SEM-u ubehlo už dobrých pár rokov. Spomínate si na začiatky SEM-u? Na svoje prvé kroky?

Neviem, čo môžeme považovať za začiatok SEMu, lebo práca s mladými ľuďmi tu bola vždy, len počas komunizmu sa diala viac menej v tajnosti. Po páde komunizmu sa táto práca iba zviditeľnila. Za prvú veľkú „viditeľnú akciu“ SEMu je možné považovať Celoslovenské stretnutie ev. mládeže v lete 1991 v Košiciach. Myslím, že jej téma bola – Kde si? Boh ťa hľadá. Na tomto stretnutí som sa zúčastnil aj ja ako 14 ročný chalan a do-

Vzdelávací program SEM-u - Dokonalý v Kristu

teraz si na to pamätám. Oficiálne ako organizácia, vznikol SEM v roku 1992 na prvej konferencii SEM v Tatranských Zruboch. Tam boli prijaté prvé stanovky a už to išlo.

2. Je úžasné, keď sa niekto podujme a má na srdci takúto konkrétnu službu mladým ľuďom. Kto prišiel s myšlienkou založiť SEM?

Asi to nebol žiaden konkrétny človek. Z rozprávania Janka Vecana, ktorý stál na začiatku SEMU a stále sa do činnosti SEM aktívne zapája môžem povedať, že išlo skôr o prirodzenú túžbu ľudí, ktorí na prelome komunizmu a dnešnej doby aktívne pracovali s mládežou v ECAV, dať dovtedy ilegálnej práci organizačný rámec. A to všetko za podpory vtedajšieho generálneho biskupa, brata Pavla Uhorskaia.

3. SEM je hlavne o šírení lásky a milosti Pána Ježiša Krista mladým ľuďom. V akej vekovej kategórii

sú títo mladí a prečo ste sa rozhodli práve pre túto vekovú kategóriu?

Hlavnou vekovou kategóriou, ktorej sa v SEME venujeme sú mladí od 12 do 30 rokov. A prečo táto veková kategória? 12 až 14 rokov je vek, kedy človek začína dospievať, začína kriticky uvažovať a rozmýšľa nad tým, ktorým smerom sa bude uberať jeho život. Toto je podľa nás ideálny čas ako mu ukázať na Krista.

Celoslovenský kresťanský festival - vodný futbal

4. Ako vnímate vy dnešného mladého človeka v tak konzumnej spoločnosti, ktorá tomuto svetu „vládne“?

Na jednej strane sú iní, ako sme boli my, keď sme boli v ich veku. To je ale úplne prirodzená vec. Čo však majú spoločné so všetkými mladými v akejkoľvek dobe je ich túžba po prijatí, skutočnej láske a priateľstve, čo sa prejavuje v silnej snahe sa začleniť, patriť niekam, nezostať len tak kdesi visieť.

5. Mladí ľudia sú ovplyvňovaní rôznymi vonkajšími vplyvmi a je čoraz ťažšie ich osloviť či zaujať. Máte nejaký spôsob oslovenia mladých ľudí, ktorý bol zatiaľ najefektívnejší?

Áno máme. A tu si viem živo predstaviť, ako všetci, čo toto čítajú zbystria svoju pozornosť. No budú sklamaní, ak čakajú čosi prevratné. Ten spôsob je starý 2000 rokov a ukázal nám ho Pán Ježiš. V krátkosti sa to dá zhrnúť asi takto: žiť s mladými ľuďmi, stáť pri nich a ukazovať im cestu.

6. Počas tých predošlých rokov ste robili rôzne podujatia, ktoré boli určené pre šírenie evanjelia a spoznávanie Pána Boha. Sú nejaké z nich, ktoré sa Vám osvedčili?

Najviac osvedčené sú pre mňa podujatia, kde sa môžeme mladým ľuďom venovať čo najosobnejšie. Lebo iba v osobnom vzťahu sa vieme navzájom spoznať, dôverovať si a povzbudzovať sa. To znamená, že akékoľvek podujatie, alebo stretnutie, kde viem prísť s človekom do osobného kontaktu a vzťahu, má zmysel.

7. Aká je Vaša vízia/plány do budúcnosti?

Cieľ je pre nás vždy ten istý a zostáva nemenný: niesť mladým ľuďom evanjelium a predstaviť im Ježiša čo najvernejšie a najosobnejšie. Čo sa týka nejakých organizačných plánov, tak sa nám v posledných dvoch-troch rokoch podarilo urobiť taký malý reštart organizácie, tak chceme pokračovať v pozývaní a hľadaní mladých, ktorí budú ochotní, keď príde čas, prevziať štafetu vedenia organizácie.

Projekt INSIDE - evanjelizácia a učenie

8. Práca v SEM-e je službou Pánu Bohu a človeku, na čo treba častokrát vynaložiť veľa sily, obetovať pohodlie, svoje záujmy, čas s rodinou,... Máte nejaký biblický verš, výrok, či motto, ktoré je pre Vás povzbudením na každý deň a ktorým sa riadite?

Takou každodennou vzpruhou je pre mňa verš z Matúšovho evanjelia: „Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Duchu Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta. Amen.“ (Mt 28:19-20)

9. Koľko členov patrí do Vášho organizačného tímu a kde by sme Vás mohli nájsť, prípadne na akej webovej stránke si o Vás prečítať.

Máme vynovenú stránku www.sem.sk, naše sídlo je v Košiciach, ale máme aj oblastné centrá, kde sú seniorátni pracovníci a to v Bratislave, Púchove, Dolnom Kubíne a tiež MEMC Ichthys vo Veľkom Slavkove. Čo sa týka nejakého tímu pracovníkov, tak v rámci celého Slovenska je nás nejakých 15 – 20 ľudí.

*Katarína Šoltésová
Referát Zborovej diakonie ÚED*

Medzinárodná konferencia Social Care Networking

Radoslav Gajdoš, Szilvia Buzalová, zamestnanci z ústredia Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku v dňoch 29. septembra – 02. októbra 2014

Panelová diskusia

sa zúčastnili medzinárodnej konferencie SoCareNet v meste Neuendettelsau.

Social Care Networking je medzinárodná sieť organizácií pôsobiach v sociálnej starostlivosti v Európe. Účastníci a zúčastnené strany mali možnosť stretnúť sa na medzinárodnej profesionálnej konferencii. Zoznámili sme sa s kolegami, ktorí sú odborníci vo svojom obore. Konferencia sa organizuje každoročne, venovaná je prednáškam a workshopom. Nosnou témou tentokrát bola diakonia, sociálna práca v jednotlivých krajinách s aspektom na dianie v Európe, na súčasnosť a budúcnosť práce v sociálnej sfére.

Zvlášť dôležitý je vždy osobný kontakt a výmena skúseností medzi účastníkmi. V priebehu konferencie sa spúšťajú nové spolupráce a myšlienky spoločného projektu.

Početné prezentácie renomovaných rečníkov a praktických workshopov nám otvorili nové vyhliadky a obzory. Riešili sme množstvo aktuálnych problémov a navzájom sme sa informovali o aktuálnom vývoji v Európe.

Aktívne sme sa zúčastnili prednášok a panelovej diskusie k téme sociálneho vývoja na Slovensku. Konferencia bola zorganizovaná tak, že dostatočný priestor v diskusiách a prestávkach poskytol možnosť priameho kontaktu s veľkým množstvom účastníkov a v prepojení kontaktov.

Veríme, že tento prežitý čas bol pre našu ďalšiu prácu dobrým impulzom pre novú spoluprácu, nové projekty a partnerstvá.

Radoslav Gajdoš
Referát osobitnej pomoci ÚED

Veľtrh sociálnych aktivít 2014

17. október je Medzinárodný deň za odstránenie chudoby. Je potrebné aj na Slovensku hovoriť o chudobe adresne a konštruktívne, aby pomáhajúci, konkrétni ľudia z terénu, mali možnosť hovoriť o svojich iniciatívach a pritiahnúť pozornosť k tejto téme. Takéto vytrvalé snaženia, ktoré sú konkrétnym prínosom k zlepšeniu sveta, nie sú mediálne atraktívne a verejnosť sa o nich bežne nedozvie. Okrem toho pomáhajúcich pohlcuje ich vlastná činnosť a nemajú silu, kapacitu a často ani ambície organizovať pred širšou verejnosťou prezentáciu svojich dobrovoľníckych iniciatív. Preto sa tejto prezentácie ujalo Fórum kresťanských inštitúcií (FKI) v spolupráci s partnermi a jednotlivými regiónmi.

Počas Veľtrhu sa prezentovali formou panelovej výstavy a prezentáciou v NR SR inštitúcie, ktoré na Slovensku pracujú s deťmi na ulici, s rómskymi deťmi, s bezdomovcami, starajú sa o migrantov, väzňov, ponúkajú pomoc týraným, osamelým matkám s deťmi v núdzi, aktivity pre lepšiu kvalitu života zdravotne postihnutých občanov, pomoc pre starých a osamelých, ďalej aj tie, čo sa venujú sociálnemu poradenstvu, rozvoju dobrovoľníctva, vzdelávaniu a príprave dobrovoľníkov.

V Bratislave sa Veľtrhu zúčastnil predseda Výboru NR SR pre sociálne veci Ján Podmanický, podpredsedníčka NR SR Erika Jurinová, niektorí poslanci, napr. Július Brocka, Jozef Míkloško, Pavol Abrhan, Otto Brix, predseda sociálnej subkomisie KBS biskup Peter Rusnák. Veľtrhu v NR SR sa zúčastnilo vyše 30 organizácií z celého Slovenska, ktoré pôsobia v rôznych oblastiach pomoci človeku. Na pôde NR SR mali možnosť vystúpiť organizácie, ktoré bežne nemajú príležitosť sa prezentovať na celoslovenskej úrovni a ktoré nie sú natoľko mediálne známe, ale dlhé roky pracujú na zlepšení kvality života chudobných a odkázaných. Veľtrh sociálnych aktivít v NR SR pootvoril dvere pre lepšiu komunikáciu sociálnych iniciatív a organizácií s tými, ktorí tvoria legislatívu. Tento dialóg môže byť vzájomne prospešný, najmä môže byť prospešný pre občana a pre nachádzanie zmysluplných riešení pre situácie, kedy štát a samospráva majú stáť blízko pri občanovi.

Katarína Hulmanová
predsedníčka FKI

Nové bývanie pre ľudí s mentálnym znevýhodnením

Nezisková organizácia Lepší svet otvorila dňa 15. októbra 2014 nové zariadenie podporovaného bývania pre ľudí s mentálnym znevýhodnením na Černicovej 25 v Bratislave. Slávnostne ho otvorili primátor mesta Bratislavy Milan Ftáčnik, vedúca oddelenia sociálnych služieb na miestnom úrade Bratislava-Nové Mesto Gabriela Vojtechová a riaditeľ Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku Ján Huba za prítomnosti klientov a zamestnancov Lepší svet n.o. Podporované bývanie bude slúžiť dvanástim klientom s duševnou poruchou, za ktorých záchranu získala organizácia prestížne ocenenie Sociálny čin roka 2014.

Nezisková organizácia Lepší svet na čele s jej riaditeľom Dušanom Mikulcom sa operatívne postarala o zabezpečenie základných i špeciálnych

potrieb pre dvanásť ľudí s duševnou poruchou po tom, čo bolo zrušené zariadenie Pokojný domov a klientom hrozilo, že sa zo dňa na deň ocitnú na ulici. Teraz pre nich organizácia otvorila podporované bývanie, vďaka ktorému budú môcť žiť plnohodnotný život, napriek ich znevýhodneniu.

Klienti z organizácie Lepší svet

Hostia a priatelia na otvorení nového bývania

Slávnostné otvorenie podporovaného bývania

Títo klienti s duševnou poruchou nedokážu samostatne, bez starostlivosti a asistencie odborných zamestnancov, fungovať v normálnom živote. Práve podporované bývanie im umožní žiť plnohodnotne v prostredí, ktoré sa takmer ničím neodlišuje od toho prirodzeného, pretože pod dohľadom odborných asistentov môžu aj takýto ľudia viesť samostatný život. Na slávnostné otvorenie podporovaného bývania si klienti zariadenia pripravili krátky kultúrny program. Niekedy je dôležité otvoriť dvere verejnosti, aby sa predchádzalo zbytočným predsudkom. Aj ľudia s mentálnym znevýhodnením dokážu viesť plnohodnotný život a vďaka podporovanému bývaniu sú vedení k väčšej samostatnosti pri neustálom rozvíjaní ich zručností a schopností.

*Ivana Pástorová
PR manažérka Lepší svet n.o.*

Nemecká kancelárka čestnou doktorkou Univerzity Komenského

Nemecká kancelárka Angela Merkelová sa dňa 20. októbra 2014 zaradila do zoznamu významných osobností – čestných doktorov Univerzity Komenského, medzi ktorých patria napr. vtedajší generálny tajomník OSN Kofi Atta Annan (1999) 14. dalajláma a nositeľ Nobelovej ceny za mier Tenzin Gyatso (2000). Na slávnostnom zasadnutí Vedeckej rady UK rozšírenom o vedecké rady fakúlt UK sa stala treťou ženou v histórii udeľovania čestných doktorátov najstaršej a najväčšej slovenskej univerzity a zároveň 116. držiteľkou tohto titulu.

Angela Merkelová, spolková kancelárka Spolkovej republiky Nemecko

„Prijmite, prosím, tento čestný titul ako znak rešpektu, úcty a obdivu voči vašej vedeckej a štátnickej práci, ako prejav uznania výnimočného prínosu k medzinárodnej spolupráci so zreteľom na rozvoj Európy a za vašu podporu vzdelávania

Slávnostná atmosféra v aule UK Bratislava

a vedecko-výskumnej činnosti pre našu spoločnú európsku budúcnosť,” povedal na slávnostnom ceremoniáli rektor UK prof. RNDr. Karol Mičieta, PhD.

Na podujatí sa zúčastnili viacerí významní ústavní činitelia, predstavitelia diplomatických zborov na Slovensku, rektori slovenských a mnohých zahraničných vysokých škôl, zástupcovia cirkví, ako aj ED ECAV na Slovensku, ktorú reprezentovali Jana Gasperová, referát Public relations a Fundraising a Daniela Majerčáková, referát vzdelávania.

Andrea Földváryová
Oddelenie vzťahov s verejnosťou
Univerzita Komenského v Bratislave

Foto pre UK: Vlado Kuric

Teologická konferencia ECAV 2014

Na území Žilinského cirkevného zboru sa v dňoch 10. – 12. septembra 2014 konala Teologická konferencia ECAV, ktorá je určená pre farárov evanjelickej cirkvi. Konferenciu organizoval GBÚ ECAV v úzkej spolupráci so Združením evanjelických duchovných (ZED).

Z programu konferencie

Konferencia máva každý rok svoju špecifickú tému. Tohoročná téma sa týkala Sociálno-etického rozmeru poslania evanjelického duchovného. Biblickým textom, ktorý nás sprevádzal celým priebehom konferencie boli slová z listu Jakuba 3,13: „Kto je medzi vami múdry a rozumný, nech dobrým konaním preukáže svoje skutky v múdrej skromnosti.“ Programom sprevádzal a prevažnú časť aj moderoval generálny biskup Miloš Klátik. Konferencia má už svoj ustálený priebeh, ktorý bol zložený z prednášok, spoločných pobožností, oceňovania farárov, ktorí boli ordinovaní pred 30 až 65 rokmi, čo je určite vzácna chvíľa, kedy si cirkev milým spôsobom pripomína tých, ktorí stáli či stoja dlhé roky v službe duchovných pastierov. V rámci programu konferencie bola možnosť navštíviť kaštieľ v Bytči a položiť veniec ku pamätnej tabuli aktérov Žilinskej synody z roku 1610, ktorú viacerí farári aj s radosťou využili. Stredajší večer bol určený spoločnému, duchovnému programu v evanjelickom chráme Božom v Žiline.

Duchovný program v ev. chráme Božom v Žiline

V programe bola predstavená činnosť Evanjelickej diakonie, vystúpil Žilinský spevokol, hudobníci z Martina, básňou a biblickým zamyslením poslúžila zborová farárka Oľga Kaňuchová. Tohoročné prednášky si pripravili hostia zo zahraničia a Slovenska. Na tému Od konfliktu ku komúnii prednášal profesor Bernd Oberdorfer, profesor systematickej teológie z Augsburgu. Prednášku na tému *Staroba a utrpenie ľudí v kontexte spoločnosti* uviedol Miroslav Erdinger, farár zo zboru Českobratskej cirkvi evanjelickej v ČR v Prahe-Kobyliších. Ku téme *Sociálna politika Slovenskej republiky* prednášali generálna

riaditeľka sekcie sociálnej a rodinnej politiky Nadežda Šebová a Viera Filipová z Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR v Bratislave, ktoré zároveň predstavili iniciatívy MPSVaR, ktoré majú za cieľ zlepšiť sociálnu situáciu seniorov, zdravotne postihnutých aj dlhodobo chorých v našej spoločnosti. Prednáška Dr. Waltera Fleischmanna-Bistena z Beinsheimu bola venovaná dnes na mnohých fórach diskutovanej téme o eutanázii. Milina Bubeníková, z Vrútok si pripravila prednášku *Utrpenie, etické normy a sociálne problémy trpiaceho človeka*.

Každá z prednášok bola pre poslucháčov obohatením a následne diskusie ešte viac dotvárali tému celej konferencie. Tri dni strávené v Žiline boli pre účastníkov požehnaním.

Marián Kaňuch
ev.a.v. farár CZ ECAV Žilina a Senior TUS

16. ročník Hodiny deťom

Slovensko 28. novembra 2014 sa opäť rozjasnilo žltou a červenou – farbami Hodiny deťom a maskota Huga. Aj tento rok v uliciach slovenských miest a obcí prebiehala zbierka Hodiny deťom, ktorú každoročne realizuje Nadácia pre deti Slovenska. Do zbierky sa zapojilo 1746 dobrovoľníkov zo 183 organizácií, mestských a obecných úradov a škôl. Medzi organizáciami bol aj dobrovoľnícky tím z Evanjelickej diakonie. Ide o jednu z najväčších a najznámejších zbierok na Slovensku, ktorá sa realizuje od roku 1999.

Tím z Evanjelickej diakonie s maskotom Hugom

Hodina deťom je jedinečná v tom, že z jej výťažku sa podporujú organizácie pracujúce s deťmi a pre deti. Naším cieľom je iniciovanie a podpora trvalých a pozitívnych zmien v živote detí, ako aj mladých ľudí na Slovensku. A i prostredníctvom Hodiny deťom chceme byť mostom medzi tými, ktorí pomôcť chcú a tými, ktorí pomoc potrebujú.

hodina deťom

Ďakujeme všetkým nezištným darcom, dobrovoľníkom, podporovateľom a sympatizantom zbierky Hodina deťom. Vďaka ich pomoci sa nám podarilo dosiaľ urobiť veľa pre krajšie detstvo detí na Slovensku a ich lepšiu budúcnosť... Tešíme sa na všetky ďalšie prospešné aktivity pre deti a mladých ľudí, ktoré budeme môcť spolu podporiť z výnosu práve prebiehajúceho 16. ročníka Hodiny deťom!

Michal Jakubčo
PR manažér

Fotoarchív Hodiny deťom

Byť sýty nestačí

Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku sa prvú adventnú nedeľu 30. novembra 2014 zúčastnila služieb Božích v Lutherkirche vo Viedni, kde sa začala kampaň rozvojovej pomoci „Byť sýty nestačí“. Je to kampaň, ktorá sa v rámci iniciatívy „Brot für die Welt“ („Chlieb pre svet“) venuje boju proti chudobe a hladu. Kampaň sa snaží poukázať na túto nespravodlivosť a zároveň ponúka možné riešenia.

Na otvorení kampane sa rakúsky prezident Heinz Fischer vyjadril, že okrem boja proti hladu je taktiež nutné a potrebné sa zaoberať ľudskou dôstojnosťou a rovnosťou príležitostí. K tomu je povolaná politika, občianska spoločnosť, cirkvi a náboženské spoločenstvá a najmä každý jednotlivec.

Biskup Ev.a.v. cirkvi v Rakúsku Michael Bünker zdôraznil pri službách Božích, že dostatočné a cenovo dostupné potraviny sú ľudským právom, ktoré ostáva 840 miliónom ľudí na svete odoprené. Sú tu však pozitívne náznaky nutnej zmeny zdola nahor. Nádej rastie zdola a preto sa to týka jed-

notlivcov, ktorí môžu zobrať svoj osud a svoj život do vlastných rúk. Preto je dôležité podporiť ľudí, ktorí majú príležitosť si potraviny dopestovať sami a v tomto zmysle môže každý podporiť každého.

Heinz Fischer, rakúsky prezident

Iniciatíva „Brot für die Welt“ učí ľudí možnostiam, ktoré im daná krajina dáva a podporuje pomoc k svojpomoci.

Cornelia Füllkrug-Weitzel, prezidentka iniciatívy Brot für die Welt a Michael Bünker biskup Ev. a.v. cirkvi v Rakúsku

Cornelia Füllkrug-Weitzel, prezidentka iniciatívy „Brot für die Welt“ sa vyjadrila, že človek potrebuje viac ako plné brucho, aby boli telo a duša šťastné a silné a práve z tohto dôvodu je motto tejto kampane „Byť sýty nestačí“. Všetci ľudia by mali mať dovolené smieť žiť zdravo, radostne a energicky bez ohľadu na to, kde je ich domov.

Radoslav Gajdoš
Referát osobitnej pomoci ÚED

Zo života stredísk ED

Víkendový pobyt profesionálnych rodín

V dňoch 4. – 7. septembra 2014 sa uskutočnil víkendový pobyt pre osem profesionálnych rodín nášho Strediska Evanjelickej diakonie Banská Bystrica Domova detí v Poľsku – Zakopanom - Poronine. Profesionálne rodiny žijú po celom Slovensku, preto sa takýto víkendový pobyt koná každoročne. Tohto víkendového pobytu sa po prvý krát zúčastnili aj naše nové profesionálne rodiny.

Rodiny s deťmi

Spoznávali sme krásy okolia Zakopaného, uskutočňovali výlety, nasávali atmosféru štýlového mestečka. Niektoré profesionálne rodiny navštívili Osvienčim, ktorý v nich zanechal hlboké dojmy, poniektorí navštívili starobylé mesto Krakov, zábavný park Rabkoland, absolvovali jazdu pozemnou lanovkou na Gubalowku, odkiaľ bol nádherný výhľad na Vysoké Tatry a niektorí navštívili trhy v Nowom Targu. Počas víkendového pobytu si deti užili voľnosti v prekrásnej prírode, na detskom ihrisku, futbalovom ihrisku, na preliezačkách, ako aj v bazéne.

Víkendové pobyty slúžia aj na vzájomné stretávanie sa, spoznávanie sa, vymieňanie si skúseností, radosť i starostí pri výchove detí (prijatých do rodín, ako aj vlastných). Všetci si z tohto víkendového

pobytu domov odniesli množstvo nezabudnuteľných zážitkov, na ktoré budú spomínať ešte veľmi dlho.

Na záver pripájame aj pozitívny ohlas profesionálnej rodiny Valovičovej za všetky naše profesionálne rodiny: „Pobyt v Zakopanom – Poronine bol tento rok už opäť úžasný. Zažili sme spolu s ostatnými profesionálnymi rodinkami (tentokrát i s tromi novými) ozaj pekný čas oddychu aj vzájomných rozhovorov a zdieľania sa.“

Ďakujeme Pánu Bohu za tento čas. Tento rok sa vydarilo aj počasie a celý pobyt na nás svietilo nádherné jesenné slniečko.

Luboslava Reištetterová
riaditeľka Domova detí Banská Bystrica

Predvianočná nálada

„Zvianočnieva sa!“
Všetci sa tešíme a sme v očakávaní najkrajších sviatkov v roku.

Začínáme hľadať po skriniach, krabiciach a skladíkoch vianočnú výzdobu a dekoráciu, ktorú sme si či kúpili alebo vyrobili už minulého roku. Dievčatá opatrovatelky z nádhornej látky pošli obrusy na stoly.

Čaro adventu

V Stredisku Evanjelickej diakonie Bratislava s klientmi vyrábame menšie ozdôbky, stravovacia komisia z radov klientov zasadá a pripravuje vianočné menu. V týchto dňoch sme otvorili „vianočné dielničky“, na ktorých vyrábame naše vlastné adventné vence. Takto spolu strávený čas nám

prináša veľkú radosť, utužuje súdržnosť a pozdvihuje náladu. Už cítime niečo „čarovné“, či presnejšie ducha povznášajúce v atmosfére. Spievame si duchovné piesne, púšťame si koledy, spomíname na slovenské vianočné tradície. Klienti medzi sebou zdieľajú svoje spomienky z detstva, z vojny, hovoria o svojich rodinných zvykoch a tradíciách.

Radostná atmosféra

Rozprávame sa o láske Boha Otca ku nám, ako nám dal svojho jednorodeného Syna, aby nik kto uverí v Neho nemusel umrieť, ale mohol večne žiť s Ním. Zdieľame sa o tom, čo táto obeť nášho nebeského Otca znamená v našich životoch. Nech nám všetkým naše srdcia rozozvučia slová piesne: „Čas radosti veselosti nastal požehnaný, keď Spasiteľ Vykupiteľ narodil sa z Panny...“ (Ev. spevník, pieseň č. 41).

Silvia Fáberová
Public relations SED Bratislava

Plnohodnotný život

Rodina je pre mnohých niečím bez čoho si nevedia svoj život ani predstaviť. Ľudia sa však často dostávajú do situácií, ktoré sa v rodinnom prostredí veľmi ťažko zvládajú alebo vôbec nie sú zvládnuteľné. Preto v našom Stredisku Evanjelickej diakonie v Hontianskych Moravciach chceme poskytnúť našim klientom taký pocit istoty a spokojnosti, aký mali počas života so svojimi príbuznými. Pre našich klientov vytvárame podmienky

na to, aby sa mohli stretávať so svojimi príbuznými v súkromí svojich bytov alebo išli na pár dní späť do domáceho prostredia.

Spoločné posedenie

Sú však aj takí, ktorým určité okolnosti nedovoľujú stretávať sa so svojimi blízkymi a tak sa snažíme všetkým vytvoriť také podmienky, aby ich život bol plnohodnotný. Mnohí naši seniori sa v minulosti starali o svoje záhradky, pestovali zeleninu a kvety. Možnosť starať sa o kvetinový záhon im pomáha naplňovať svoje potreby, zabúdať na starosti a tak robiť radosť sebe a zároveň všetkým, ktorí sa do týchto prác zo zdravotných dôvodov nemôžu zapojiť. V letných mesiacoch veľmi radi všetci spoločne sedávajú na lavičkách pri rozkvitnutých kvetoch. Lavičky však už boli vo veľmi zlom stave. V rámci pracovnej terapie sme sa teda rozhodli, že tie, ktoré už boli v zlom stave opravíme svojpomocne. Nakúpili sme farby, štetce, silikón, skrutky a dali sa do práce. Väčšinu práce pri oprave urobil náš klient pán Vnenčák, ktorý nás všetkých svojím nadšením prekvapil. Bolo to namáhavé, ale stálo to za to! Máme lavičky ako nové! Počas letných a jesenných večerov si všetci radi na nich posedeli a tešili sa.

Skrášľovanie svojho prostredia

V týchto dňoch sa už pre chladné počasie vonku sedieť nedá a tak sa budeme častejšie stretávať v spoločenskej miestnosti pri spoločných stretnutiach. Niektorí naši klienti privítali možnosť pripojenia na internet prostredníctvom wifi a vo voľných chvíľach využívajú možnosť počúvať hudbu alebo hľadať informácie dostupné na internete.

Takto sa všetci snažíme nahrádzať rodinné prostredie a spoločne zabúdať na samotu a choroby. V spoločných modlitbách prosíme za to, aby sme aj v budúcnosti mohli žiť tak ako jedna veľká rodina.

*Jana Brunauerová
riaditeľka SED Hontianske Moravce*

Pamiatka zosnulých alebo tradície, ktoré sú hlboko zakorenené

Keď sa blíži koniec októbra, všetci aktívnejšie chodíme na cintoríny, upratujeme, skrášľujeme hroby našich príbuzných. Vtedy nastáva

Pietna spomienka na najbližších

ten čas, aby sme zapálili sviečku a venovali našim zosnulým zopár spomienok. Často je to smutné až bolestivé spomínanie, no po rokoch sa to mení na chvíle vyhradené na tichú spomienku v našich srdciach a slzy, za ktoré sa nemusíme hanbiť.

Nielen my, ale aj naši klienti v Stredisku Evanjelickej diakonie Horné Saliby v tento čas prejavia potrebu ísť na hroby blízkych príbuzných. „Už treba hroby očistiť“, prihovárajú sa nám a pre nás tým pribudne „povinnosť“ ísť s nimi na hroby, kúpiť chryzantémy, kahance a pripraviť miesta posledného odpočinku na nadchádzajúce sviatky.

Nezabúdame ani na hroby našich bývalých klientov, ktorí sú pochovaní na cintoríne v Horných Salibách alebo v neďalekej Jahodnej. Položíme im na hrob živé kvety a zapálime sviečku. Tento rok sme boli aj na novom cintoríne v Sládkovičove. Boli sme

tam s klientom, ktorý k nám do zariadenia prišiel len pred dvoma mesiacmi. Ako sám povedal, dlho tu nebol, pretože ho tam nemal kto odviešť.

Je imobilný, ale tiež priznal, že veľkú snahu o to ani neprejavil. Teraz však bol rád, že môže konečne po dlhom čase položiť veniec a zapáliť sviečku na hrobe svojich rodičov. Bol nám veľmi vďačný za túto službu a pokiaľ mu to zdravotný stav dovolí, rád by hrob svojich rodičov navštívil aj v budúcnosti.

*Spomienkové stíšenie klientov
s pani farárkou Slížikovou*

Pamiatku zosnulých si pripomíname aj v našom zariadení. V rámci biblickej hodiny zapálime toľko sviečok, koľko klientov nám počas roka odišlo do večnosti. Spolu s pani farárkou Zuzanou Slížikovou, sa pomodlíme a venujeme im tichú spomienku. Navždy zostanú v našich srdciach a spomienkach.

*Anna Vasasová
sociálna pracovníčka SED Horné Saliby*

Október - mesiac úcty k starším

Október je mesiacom úcty k starším. Pri tejto príležitosti sa ako každoročne v tomto čase konalo príjemné posedenie v Stredisku Evanjelickej diakonie Košeca, spestrené kultúrnym programom najmladšej generácie vyrastajúcej v našej obci.

Pri básničkách a pesničkách sme si tak pri vystúpení 28 detí z Materskej školy pod vedením svojich učiteliek pripomenuli, že každý z nás je akýmsi pútnikom na ceste životom. Míňa sa deň za dňom, rok za rokom a ani nezbadáme, že sa blíži staroba, až sa v nej zrazu ocitneme. Preto je pri takýchto príležitostiach dobré sa zastaviť a pouvažovať o živote. Určite každý z nás vie, že život nie je len prechádzka ružovou záhradou, má aj svoje tienisté stránky. Ako sa hovorí, niet chyža bez kríža. Mnohí naši starkí prežili vojnové útrapy aj rôzne politické zmeny, väčšinou však len tie všedné,

niekedy rýchle, niekedy nekonečne dlhé dni, choroby, či bolesť, popretkávané i zlatými nitkami pohody, lásky a radosti, spojenej s návštevou detí, vnúčat, či iných známych.

Posedenie pri príležitosti úcty k starším

Prajeme našim starkým, aby tých krásnych chvíľ ešte objavili v živote veľa, aby našli mier v srdci a pokoj v duši. Prajeme im, aby sa im ich láska a obetavosť, s ktorou prežili tú aktívnu časť života vracali plným priehrštím v podobe milého slova a vďačného úsmevu i podanej pomocnej ruky a starostlivosti v našom zariadení.

Kultúrny program detí

Marcel Breče
riaditeľ SED Košeca

Požehnaná a radostná staroba

Šedivé vlasy, zhrbená postava, roky mi vravია, že vraj som už stará, no srdce ostalo mladé.

Mnoho ľudí prežíva presne tieto slová vo svojom živote, počas svojej staroby. Napriek mnohým zmenám, s ktorými sa starý človek musí popasovať a vysporiadať, starobu môžeme označiť za Božie požehnanie, za šťastie, pretože takýto život môže skrývať veľké množstvo Božích dobrodení. Je to život, bohatý na prežité radosti i prebojované utrpenia. Život ukrývajúci poklad spomienok nazhromaždený v pamäti starého človeka.

Výstižne to čítame v Biblii, kde sa na mnohých miestach píše: „Pred šedinami povstaň, ucti si osobu starca“ (3 M 19,32) alebo „Ozdobnou korunou sú šediny, nachodia ju na ceste spravodlivosti“ (Prísl.16,31)

Spoločný čas personálu s klientami

Šediny človeka hovoria o období, ktoré svojmu okoliu môže prinášať mnoho skúseností, múdrosti i poznania. Preto sa staroba a mladosť vynikajúco dopĺňajú. Mladí potrebujú starých a starí tiež potrebujú cítiť, že ich mladí povzbudzujú a podporujú. Požehnanú a radostnú starobu človek prežíva vtedy, keď pokračuje a rozvíja pre neho dobré a prospešné činnosti, ktoré ho udržujú zostať mladým, vitálnym a sviežim človekom.

Takýmito činnosťami sa zaoberáme aj my v Stredisku Evanjelickej diakonie Kšinná. Snažíme sa pristupovať ku klientom tak, aby ich jeseň života nebola smutná, ale aby to bol krásny čas prežitý v radosť. Naši klienti radi spievajú piesne z Evanje-

lického spevníka, no radi si zanôtia aj nejaké ľudové piesne, ktoré im pripomínajú ich mladosť. Často nás prídu potešiť so svojim milým vystúpením aj tí najmenší či už z materskej, alebo základnej školy. Takýto program vytvára pre našich klientov doslova úsmev na tvári i na duši. Veľmi dobre našim starým ľuďom padne, keď majú niekoho, komu sa môžu vyrozprávať, kto má čas ich vypočuť a oceniť. Práve preto sme tu aj my, personál zariadenia pre seniorov, aby sme ich vypočuli a povzbudili, aby nikdy necítili samotu, ale milujúcu lásku Božiu. Prajem nám všetkým, aby sme k našim starým vedeli pristupovať vždy s úctou a s láskou.

*Marta Hrubá
sociálna pracovníčka SED Kšinná*

Ďakujem pre našich najstarších

Všetko na svete môže človek zastaviť, každý pohyb, každý nepokoj, čo sa však nezastaví, nespomalí, je čas. V našich spomienkach sa nájdú krásne prežité roky, ale aj smutné okamihy.

Pri dôvernom rozhovore

V piatok 24. októbra 2014 Obecný úrad Sazdice a Stredisko Evanjelickej diakonie Denný stacionár v Sazdiciach pri príležitosti mesiaca úcty k starším – zorganizovali stretnutie dôchodcov a jubilantov. Október ako Mesiac úcty k starším je najvhodnejším obdobím na zorganizovanie takéhoto stretnutia. Je obdobím, v ktorom sa zastavíme, zaspomíname, vyjadríme poďakovanie. Pripomenieme, že na seniorov obec nezabúda, že si vážime prácu, ktorú vykonali.

Aj keď sú už na zaslúženom odpočinku, predsa naďalej pomáhajú. Mnohí sa ešte stále zapájajú do aktivít v obci. Stále sú plní elánu, a tak si takmer neuvedomujeme ich pribúdajúce roky.

Stretnutie sa konalo vo veľmi milej a priateľskej atmosfére. Po príhovore starostu obce Zoltána Srnu

bol slávnostne otvorený program. Svojimi piesňami spestrili atmosféru večera seniori z obce Veľká Ves nad Ipľom, miestni škôlkári a citaráši. Nechýbal pohár dobrého vína a zákusky. Dôchodcovia jubilanti pri príležitosti svojho sviatku dostali malú pozornosť.

Spokojní seniori

Keďže aj slovo dokáže príjemne pohladať, vyslovujeme seniorom veľké ĎAKUJEM za ich celoživotnú prácu.

*Katarína Borková
sociálna pracovníčka SED Sazdice*

Seniori a mladá generácia

Každý z nás sa rád vracia myslou do čias detských rokov a mladosti. Spomíname na chvíle dávno minulé a uvedomujeme si, ako sa nenávratne mihajú obdobia ľudského života. Ako v prírode prežívame ročné obdobia, tak je tomu aj v živote človeka. Jar mladosti a živosti vystrieda leto aktívnych a produktívnych síl, aby napokon mohla nastať jeseň – vek striebřistých vlasov a rekapitulovania.

V jeseni ľudského života akosi podvedome cítime, že sa už takmer všetko udialo a toho, čo ešte zostáva, nie je až tak veľa. To, ale vôbec neznamená, že ten čas nemôže byť vzácny i radostný, práve naopak. Nadobudnutú životnú múdrosť smieme zúžitkovať a byť ňou užitočnými nielen pre seba, ale aj pre svoje okolie. Je to čas, kedy si smieme organizovať svoj čas ako chceme a prispôbiť ho aktuálnym potrebám. Bez zhonu a stresu pracovného tempa smieme vnímať a precítiť každú darovanú chvíľu.

Seniorský vek nemusí byť len časom individuálneho osamelého prežívania, ale smie byť aj obdobím spoločenstva pri vzájomne strávenom čase nielen s rovesníkmi, ale aj generáciou omnoho rokov mladšou.

Tak tomu je aj v našom zariadení Strediska Evanjelickej diakonie „Prameň“, kde sa smieme tešiť zo vzájomne užitočne prežitých chvíľ. Najmä vtedy,

keď medzi nás zavítajú škôlkari a žiaci miestnej základnej školy s ľudovým súborom Podhoranček a svojou prítomnosťou potešia a vyčaria úsmev na tvárach.

Býva tak tomu pri rôznych príležitostiach počas roka, keď detičky svojim pásmom básničiek, piesní a tančekov potešili nielen klientov zariadenia, ale aj všetkých pozvaných seniorov z cirkevného zboru.

Ludový súbor Podhoranček

Hoc plody jesene života človeka mávajú neraz aj trpkú príchuť, buďme vďační za každý nový deň a v ňom prejavenu Božiu milosť. Buďme vďační s našim jesenným účtovaním, s časom prežitým a s tým, ako to bolo, - ale aj s časom prežívaným – ako to je teraz.

Lebo život treba žiť v každom jeho období.

*Martina Tlkancová
štatutárna zástupkyňa SED Slatina nad Bebravou*

Benefičný Koncert Spoločnosti DELUVIS

Hudba je jedna z najstarších a najuniverzálnejších foriem komunikácie. Dotýka sa nás v každodennom živote, pri ceste do práce, pri relaxe, pri spaní. Hudbu človek začína vnímať už v rannom detstve a sprevádza nás celým životom. Hovorí sa, že hudba je liekom na mnohé problémy a trápenia duše. Týmto heslom sa riadia aj ľudia, ktorí sa

prostredníctvom hudby snažia spraviť svet lepším a krajším miestom. Skutočnosť a silu tohto tvrdenia sme mohli okúsiť vďaka pilotnému projektu Fondu pomoci Deluvis. Dňa 22. júla 2014 sa v priestoroch evanjelickeho kostola v Martine konal charitatívny koncert, ktorého protagonistami boli hobojistka Zuzana Grejtáková a harfista Michal Matejčík.

Netradičné spojenie dvoch umelcov a zlúčenie dvoch hudobných nástrojov, ktoré u nás na Slovensku spolu nehrali bolo auditívnym, ale i duchovným zážitkom. Ako vo svojom príhovore spomenul zborový farár Milan Kubík, že hudba a nástroje zohrávali dôležitú úlohu už v biblických časoch.

Napríklad kráľ Dávid hral na strunovom nástroji, aby upokojil kráľa Saula, ktorý prežíval duševné muky.

Protagonisti hobojistka Zuzana Grejtáková a harfista Michal Matejčík

Nadpozemské tóny a melódie napĺňali duše účastníkov koncertu asi hodinu. Viedli k zamysleniu, vyvolávali pozitívne nálady pôsobiace na emócie. Prinášali radosť, pokoj a uvoľnenie.

Odvodzovanie vyzbieraného príspevku pani riaditeľke Lenke Taškárovej

Ale nebol to len silný umelecký zážitok. Výťažok z koncertu bol venovaný tým, ktorí potrebujú špeciálnu starostlivosť a pomoc. Naši klienti, obyvatelia v Stredisku Evanjelickej diakonie Domu Dobrého Pastiera Sučany tak mohli vďaka spoločnosti Deluviss a dobrovoľným príspevkom návštevníkov pocítiť, aké to je, keď na nich niekto myslí.

Príjemný nedeľný podvečer bol zavŕšený ďakovným slovom pani riaditeľky Lenky Taškárovej, za finančný dar, ktorý činil 762,05 eur. Tiež za pocit, ktorý sa vyčísliť nedá - za spolupatričnosť, v ktorej sa učíme pokore, ale aj odvahe a iniciatíve v práci s druhými.

*Monika Kalafutová
sociálna pracovníčka SED Sučany*

Pavel Krížo sa dožil stých narodenín

Pavel Krížo

V Stredisku Evanjelickej diakonie Trnava 26. septembra 2014 sme spoločne oslávili narodeniny Pavla Kríža. Neboli však obyčajné. Oslavovali sme totiž sté výročie narodenia nášho obyvateľa. Pavel Krížo sa narodil v Lučenci, počas svojho aktívneho života pracoval v poľnohospodárskom družstve, neskôr ako učiteľ. Bol členom Speváckeho zboru slovenských učiteľov, venoval sa hudbe a umeniu, jeho koníčkom mu boli krížovky a špev.

Oslavy sa už tradične začali slávnostným príhovorom, pri ktorom sme si poplakali i zasmiali sa. Po spoločnom prípitku, gratuláciách a odovzdávaní

darov sme sa pustili do hodovania. Zabávali sa všetci – deti, dôchodcovia, personál a široká rodina oslávenca. Osláv sa zúčastnili aj deti z denného stacionára, ktoré svojou bezprostrednou náladou oživilo oslavu a znásobili tak radosť každého z nás. Pavel Krížo oslávil svoje životné jubileum v kruhu svojich blízkych a v dobrej nálade. Ako to už v živote býva – jeden deň oslavujeme, druhý deň smútime. S Pavlom Krížom sme sa pred pár dňami navždy rozlúčili. Klientom nášho zariadenia bol dva roky. Sme radi, že sme ho mohli sprevádzať v posledných dňoch jeho života, aj preto ostáva s nami v našich spomienkach.

*Nina Chybíková
psychológ SED Trnava*

Krásna jeseň života

Starnutie je prirodzenou súčasťou života človeka, ale nie pre každého to znamená radostné obdobie. Pribúdanie chorôb, strata partnera, či blízkeho priateľa, to všetko prispieva k tomu, že človek sa ocitá v istom zmysle osamotený, aj napriek tomu, že má deti a vnúčatá. Zázemie, pocit bezpečia a spolupatričnosť starému človeku poskytujú rodina.

Tvorivá dielňa seniorov

Medzigeneračné vzťahy sú dôležitou súčasťou života seniorov, ale aj pre rodinné zázemie ich detí a vnúchat.

V Stredisku Evanjelickej diakonie Vranov nad Topľou v dennom stacionári poskytujeme pomoc

seniorom, ktorí žijú v rodinách s ekonomicky aktívnymi príslušníkmi rodiny, ktorí im nemôžu poskytnúť celodennú starostlivosť. V našom zariadení tvorí základ sociálny kontakt, odborná opatera a vytvorenie podmienok domáceho prostredia.

Klienti tu nájdu širšiu mieru socializácie, porozprávajú sa, posťažujú, pospomínajú, nadviažu nové známosti a takéto vzájomné stretnutia im prinášajú radosť. Dňa 06. septembra 2014 sa naši klienti zúčastnili Zborových dní v Zámutove.

V krásnom prostredí penziónu Opál sme si posedeli vonku na drevených lavičkách za krásneho slnečného dňa.

Súčasťou Zborových dní bola aj prezentácia tvorivých dielní detí a mládeže, ale ani my sme sa nenechali zahanbiť. Zdalo by sa, že seniori sú menej tvoriví, ale opak je pravdou. Tvorivá schopnosť je prítomná aj vo vyššom veku a naši klienti to prejavujú napríklad pri ručných prácach. Prezentovali sme

Zborové dni Zámutovej 2014

svoju činnosť ukázkami výrobkov, ktoré sme zhotovili. Háčkované dečky, pletené deky, zdobené veľkonočné vajička, drobné papierové ozdoby, ale aj naše levanduľové vrecúška. Veľký záujem vyvolala ukážka pletenia náramkov Rainbow Loom zo silikónových gumičiek. Jednoduché farebné náramky sa stali hitom u detí,

mládeže, dospelých, ale aj starých rodičov, ktorí si hotové náramky brali pre potešenie svojich vnúčat, čo nás klientov SED veľmi potešilo. Seniori sú zdrojom inšpirácií, životných rád a skúsenosti, ktoré sú nenahraditeľné a mnohokrát vyhľadávané.

Poslaním SED vo Vranove nad Topľou je zlepšovať život seniorom, vyplniť ich voľný čas, zamedziť pocitu osamelosti, ale zároveň neprerušit rodinné a medzigeneračné väzby.

Beáta Pacolová

sociálna pracovníčka SED Vranov nad Topľou

Diakonia.sk

Časopis Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku. Vydáva Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku. Šéfredaktor Ing. Ján Huba. Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku, Palisády 46, 811 06 Bratislava, IČO: 17327181. E-mail: diakonia@diakonia.sk, Http:www.diakonia.sk, 02/5441 7498. Vychádza 4x ročne. Registračné číslo: 3640/09. Časopis je bezplatný. Jeho vydávanie môžete podporiť formou Tlačového fondu ED, na číslo účtu: 584759183/7500 ČSOB, a.s. Bratislava, Variabilný symbol 8811. Príspevky a fotografie do časopisu zasielajte na poštovú adresu: Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku, P. O. Box 82, 814 99 Bratislava, alebo e-mailom: media@diakonia.sk

Vlasta Čupková

Dar ako požičaný groš

Prišla som na svet
s darom života.

Už ako dieťa
bola som bohatá.

Na púť ma vyslali nahú, prostú
a lásky pribalila mať.

Dostala som aj knihu čistú
a tú som mala popísať.

Keď si tú knihu listujem
už mnohým veciam rozumiem.

No na otázku – čo je dar
odpoveď stále nepoznám.

Či je to slovo, myšlienka?
Úsmev, či azda spomienka?

Láskavý dotyk človeka,
rodina, deti, priateľka?

Alebo pieseň, báseň, vták,
čo len tak letí nad oblak?

Či slnko, kvietok, dážď,
čo pomáha mi žiť a rásť...

Tak listujem si v popísanej knihe,
nachádzam darov premnohých.

Najväčším z nich je Láska,
čo bohatými urobí aj chudobných.

Posielam deti svoje na cestu
s požehnaním a láskou ako moja mama.

Ďakujem vrúcne Pánovi,
že nikdy nie som sama.